

ПОЛЮВАННЯ НА СМІТТЯ

Перший крок у становленні справжнього штурмана — оволодіння мистецтвом спостереження, і перший урок, який потрібно засвоїти, — це те, що в цій справі очі не головне. І навіть якщо й так, то це куди важче, ніж може здатися на перший погляд.

Трістан Гулі. Справжній штурман

Хоч раз у житті більшість із нас уже брали участь у грі, пов'язаній із пошуком предметів: ми бігали місцевістю, фанатично шукаючи предмети з переліку, щоб знайти їх раніше за інших, шукали так швидко, як тільки могли.

Полювати на сміття в цій книжці ми будемо абсолютно по-іншому — спочатку відшукаємо предмети, а потім змінимо їх.

У першому завданні тобі буде потрібно зібрати багато предметів. Їх можна знайти безпосередньо навколо себе, дорогою на роботу чи до школи, коли чекаєш автобус, у місцевому парку, під час прогулянки, відпустки тощо. Скористайся переліком у кінці цієї книжки і побіжно проглянь, що потрібно знайти. Для успішного результату ти сам можеш обрати швидкість, із якою полюватимеш на сміття. Можеш робити це сам. Або заручися підтримкою друзів і влаштуй змагання.

ЗМІНА

Коли вже маєш предмет і готовий до наступного кроку, переверни книжку догори дригом, швидко почни перегортати сторінки і зупинись на випадковій, прочитай інструкцію угорі та зміни предмет згідно з нею. (Це вже «воля випадку», тому що не ти обиратимеш, що треба буде зробити. Процес перегортання змушує тебе обрати зміну наосліп.)

Ці зміни дадуть тобі змогу створити щось абсолютно нове. Думай про них як про можливість отримати результат, що відрізнятиметься від того, який би ти отримав, обираючи сам. Зміни — це те, у чому знадобиться твоя геніальність. Кожен по-своєму зрозуміє кожну інструкцію. Тут немає правильних чи неправильних, хороших чи поганих способів вираження того, як ти будеш змінювати предмет. Тобі сподобаються результати або ж здадуться нецікавими. Це частина задоволення — не знати, що станеться.

ВИПАДКОВІСТЬ:

1. Ситуація та розвиток подій без жодного очевидного плану: він випадково зустрів свого брата | як же мені пощастило, що ти тут. 2. Незапланований і непередбачений хід подій сприймай за силу: випадковість принесла мені успіх.

КОРОТКА ІСТОРІЯ ВИПАДКОВОСТІ

Випадковість у мистецтві вперше використали в 1950-х Ельсуорт Келлі, Франсуа Морейє та Джон Кейдж. Ці художники застосовували різноманітні способи й техніки, включно з Книгою змін: систему на основі сітки (кожному квадрату відведено випадковий колір), систему крапок, випадковий комп'ютерний вибір зразків, гравітацію (падіння, крапання, стікання), випадкові зустрічі тощо.

Дуже часто, коли ми створюємо щось — художній літературний твір або музичну композицію, то робимо те, що в нас виходило раніше, у чому ми найкращі, що є звичним, що є надійним, що є очевидним, що, на нашу думку, є добре. Але через це наша робота стає нудною та заїждженою. Креативність є результатом здатності бачити речі з різних точок зору. Нові поєднання (речі, які ніколи раніше не поєднувалися) породжують нові ідеї.

Доля випадковості у завданнях дає можливість поєднувати й спробувати те, чого б ми ніколи не зробили самі. Нас спонукають мислити та діяти не так, як зазвичай.

Випадковість любить Мистецтво, а Мистецтво — Випадковості.

Агафон, уривки (415 р. до н. е.), цитата Аристотеля

